

Výroční zpráva Ústavu pro studium totalitních režimů za rok 2007

Senát Parlamentu České republiky vzal na vědomí výroční zprávu Ústavu pro studium totalitních režimů za rok 2007

Naděžda Kavalírová Foto: Jiří Reichl

Dne 10. prosince 2008 předstoupila předsedkyně Rady ÚSTR Naděžda Kavalírová před senátory s výroční zprávou za rok 2007. Na základě zákona č. 182/2007 Sb. jako nejvyšší představitelka ÚSTR předložila informaci o průběhu příprav a vzniku Ústavu pro studium totalitních režimů i Archivu bezpečnostních složek. Přestože tento proces byl definitivně završen až k 1. únoru 2008, pozname-

nala v úvodu předsedkyně Rady, a bude tudíž prezentován až ve výroční zprávě Ústavu pro studium totalitních režimů za rok 2008, je možné již nyní uvést, že byl úspěšně realizován. Věřím, že není předčasné konstatovat, že se nám podařilo postavit základy pevné a solidní instituce, která bude plnit zákonem předepsanou roli v našem veřejném životě.

Výroční zpráva popisuje nelehký proces vzniku Ústavu pro studium totalitních režimů a Archivu bezpečnostních složek, zejména činnost zmocněnce vlády a jeho pracovního týmu, prozatímního ředitele Archivu bezpečnostních složek a odboru archiv bezpečnostních složek ministerstva vnitra. Věnuje se i delimitaci finančních prostředků, movitého i nemovitého majetku, jakož i pracovních míst, prvním krokům Rady ÚSTR po zvolení Senátem PČR a v neposlední řadě i ekonomickým ukazatelům. Plné znění výroční zprávy za rok 2007 naleznete na: www.ustrcr.cz/data/pdf/uredni-deska/zprava2007.pdf.

V následné rozpravě vystoupili jak někteří kritici ÚSTR – mezi nimi třeba čerstvý senátor Jiří Dienstbier –, tak např. i Tomáš Grulich, který mohl využít svou badatelskou zkušenost z Archivu bezpečnostních složek: *Uvědomte si, že tato instituce existuje jeden rok. Dovedete si někdo představit, že někam svezete dvacet kilometrů papíru? [...] Archiv je velmi*

slušně zpracován, dá se v něm velmi dobře hledat. To, co se podařilo udělat těmto pracovníkům, je obrovský kus práce ve zpřístupnění základních materiálů.

Místopředseda Senátu Jiří Liška poté za nejdůležitější bod výroční zprávy označil fakt, že ústav zvládl všechno, co se od něho očekávalo. Mám na mysli především diskuse v Poslanecké sněmovně a argumenty všech, kteří [...] tvrdili, že není možné přestěhovat archiválie, není možné zoládnout v tak krátkém termínu všechny kroky, které jsou nutné ke vzniku ústavu, všechno bude ohroženo. Dokonce tady mohu citovat názor ze sněmovny některého z levicových poslanců [...]: „Protokolární předání písemností, ale i převzetí takového množství archiválií v krátkém časovém intervalu a vzápětí jejich uvedení do provozuschopného stavu je úkol gigantický, nemožný a je naivní se domnívat, že by se jednalo jen o dobu několika měsíců. Rozsah archiválií je obrovský a bude blokována činnost archivů minimálně na tři až čtyři roky.“ To se nestalo, během půl roku ústav všechno zvládl v poměrně malém počtu lidí. Myslím si, že bychom měli ocenit to, co se lidem z tohoto pohledu v ústavu podařilo.

Senát vzal výroční zprávu ÚSTR na vědomí díky 45 senátorům z 67 přítomných, pouze dva byli proti.

(red)

PRÁVĚ VYŠŠLO

